

היום יום . . .

שבת

חי אלול

(תש"ג)

הפטורה : ויהי דבר גו' הלדרוש אותי.
לששי עולה הבעל קורא, ומעצמו.

שיעורים : חומש : תבא, שביעי עם פירש"י..
תהילים : פח"פ. נב"ד.
תניא : והנה כ"ז ... שיתבאר במקומן.

יום הולדת את הבעש"ט בשנת תנ"ח. יום שנתגלה אליו מורו
ורבו הק' – תפ"ד. יום שנתגלה הבעש"ט – תצ"ד.

יום הולדת את רבינו הזקן – תק"ה.

תוכן תורת הבעש"ט בש"פ תבוא ח"י אלול תרנ"ב אחר קבלת
שבת: והי' כי תבוא אל הארץ וגו'. ארץ ל' מרוצה ול' רצון כדאיתא
במדרש. אז דו וועסט צוקומען צום רצון וואס איז א מתנה מלמעלה
און בירושה בכל אחד מישראל, איז די עבודה דארף זיין וישבת,
אראפטראגען אין התישבות, ולקחת גו' ושמת בטנא, ממשיך זיין
אורות בכלים, והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך, א איד דארף
וויסען אז ער גייט פון איין ארט אין דעם אנערען, איז ניט ער גייט
אליין נאר מ'פירט איהם מלמעלה, און די כוונה איז לשכן שמו שם,
אוף מפרסם זיין אלקות אין דעם ארט וואו ער איז.

אחר תפלת ערבית חזר עוד הפעם תורה הקודמת ומוסיף: והי' כי
תבוא גו' בכדי דו זאלסט צוקומען צום רצון כו', איז דאס דורך דעם
אז והלכת אל המקום גו' לשכן שמו שם, זאלסט זיך מוסר נפש זיין
אויף מפרסם זיין דארטין אלקות, מיט וואס איז מען מפרסם אלקות,
מיט א ברכה און א פסוק תהלים.

יום הולדת את הבעש"ט בשנת תנ"ח. יום שנתגלה
אליו מורו ורבו הקדוש [=אחיה השילוני] – תפ"ד. יום
שנתגלה הבעש"ט – תצ"ד.

יום הולדת את רבינו הזקן – תק"ה.

תוכן תורת הבעש"ט [בגן-עדן] בשבת פר' תבוא ח"י
אלול תרנ"ב אחר קבלת שבת: "והיה כי תבא אל הארץ
גו'". 'ארץ' לשון מרוצה ולשון רצון כדאיתא במדרש.
– כשתשיג את ה'רצון' שהוא מתנה מלמעלה ובירושה
בכל אחד מישראל, צריכה להיות העבודה 'וישבת'
– "להורידו" בהתישבות, 'ולקחת גו' ושמת בטנא' –
להמשיך אורות בכלים, 'והלכת אל המקום אשר יבחר ה'
אלוקיך' – על יהודי לדעת שהילוכו ממקום למקום אינו
מיוזמתו אלא מובילים אותו מלמעלה, והכונה היא, לשכן
שמו שם, – לפרסם אלוקות במקום שנמצא בו.

אחר תפלת ערבית חזר עוד הפעם תורה הקודמת,
והוסיף: והיה כי תבוא גו', – בכדי להגיע לרצון כו', זהו
ע"י ש'והלכת אל המקום גו', לשכן שמו שם, – למסור את
הנפש כדי לפרסם שם אלוקות. במה מפרסמים אלוקות –
בברכה ופסוק תהילים.